

ΤΑ ΥΠΟ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΚΑΤΑ ΤΟ 1931 ΠΕΠΡΑΓΜΕΝΑ

Τὸ ὑπὸ τῆς γενικῆς Συνελεύσεως τῶν μελῶν τῆς ἡμετέρας Ἑταιρείας κατὰ τὴν 22^{αν} Φεβρουαρίου 1931 ἐκλεγέν Διοικητικὸν αὐτῆς Συμβούλιον, εὐθὺς ἀπὸ τῆς ἀναλήψεως τῶν καθηκόντων αὐτοῦ κατέβαλε προσπάθειαν, ἵνα συνεχίσῃ τὸ ἔργον τῶν προηγουμένων καὶ προαγάγῃ, ὅσον ἠδύνατο, τοὺς σκοποὺς τῆς Ἑταιρείας. Φρονεῦν δέ, καὶ πολὺ δικαίως, ὅτι εἰς τῶν κυρίων ὄρων τῆς εὐδοκίμησεως μιᾶς ἐπιστημονικῆς Ἑταιρείας εἶναι ἡ ἐξασφάλις τῶν οικονομικῶν αὐτῆς, προσεπάθησε παντὶ σθένει νὰ προαγάγῃ ταῦτα.

Πρὸς τοῦτο οὐ μόνον τοὺς ὑπάρχοντας πόρους ἐξησφάλισεν, ἀλλὰ καὶ ἄλλους ἐδημιούργησε διὰ τῆς διαδόσεως τῆς ἡμετέρας Ἐπετηρίδος ἐκτὸς τῆς Ἑλλάδος, καὶ μάλιστα ἐν Ἀμερικῇ, εἰς ὃ ἔργον τὸ ἐβοήθησαν οἱ τε ἐπίτιμοι ἑταῖροι ἡμῶν κύριοι William Miller καὶ R. Dawkins, πρὸς δὲ καὶ ὁ Ἀμερικανὸς καθηγητῆς κύριος Brown, εἰς οὓς ἡ Ἑταιρεία θεομὰς διὰ τὸ ἐνδιαφέρον αὐτῶν ἀπευθύνει εὐχαριστίας.

Καὶ τὸ ζήτημα δὲ τοῦ διακανονισμοῦ τῶν 62.688.90 χιλιάδων δραχμῶν, ὅπερ ἔνεκα τῆς ἀσθενείας καὶ τοῦ ἐπισυμβάντος θανάτου τοῦ πρώην ταμίου μας ἀοιδίμου Γ. Τιπάδου ἔμενον ἐκκρεμές, ἀψησλόγησεν εἰς ἐπανειλημμένας συνεδριάς τὸ Δ. Συμβούλιον, ὅπερ προέβη εἰς τὰς καταλλήλους δικαστικὰς ἐνεργείας πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς ἀπαιτήσεως τῆς Ἑταιρείας.

Ὡς γνωστόν, εἰς τῶν κυρίων σκοπῶν τῆς Ἑταιρείας ἡμῶν εἶναι ἡ δι' ἀνακοινώσεων καὶ ἐκδόσεως περιοδικῆ προαγωγή παρ' ἡμῖν τῶν Βυζαντινῶν Σπουδῶν. Πρὸς τοῦτο ἐγένοντο κατὰ τὸ διαρρεῦσαν ἔτος τρεῖς μὲν ἀνακοινώσεις ὑπὸ ἡμετέρων ἑταίρων, ἤτοι μία ὑπὸ τοῦ κ. Φ. Κουκουλὲ μὲ θέμα βίος καὶ γλῶσσα, μία ὑπὸ τῆς κυρίας Αἰμιλίας Σάρου περὶ τῶν ἐν Χίῳ κτιτορικῶν ναῶν καὶ μία ὑπὸ τοῦ κ. Ι. Συκουτρῆ περὶ τῆς ἀλληλογραφίας ἐνὸς Πατριάρχου, ὧν καὶ περιλήψεις κατεχωρίσθησαν ἀνωτέρω (σελ. 392 ἔξ.).

Ἀφ' ἑτέρου τῆ συνεργασίᾳ πολλῶν ἐπ' ἕως ἑταίρων ἡμῶν ἐξεδόθη καὶ ὁ παρῶν τόμος τῆς Ἐπετηρίδος, ὄγδοος αὐτός, ὅστις οὐδενὸς τῶν προηγουμένων κατώτερος, δὲν ἀμφιβάλλομεν ὅτι διὰ τύχῃ οἷας εὐμενοῦς ὑποδοχῆς ἔτυχον καὶ οἱ προηγούμενοι.

Ἄλλὰ καὶ ὁ ἕτερος τῆς Ἑταιρείας σκοπός, ἤτοι ἡ ἐκλαίκευσις τῶν γνώσεων τῶν ἀναγομένων εἰς τὴν Βυζαντινὴν περίοδον δὲν παρημελήθη κατὰ τὸ διαρρεῦσαν ἔτος.

Οὕτως ἐγένοντο κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο ἐν τῇ Ἀρχαιολογικῇ Ἑταιρείᾳ, εἰς ἣν πάλιν ἐκφράζομεν θερμὰς εὐχαριστίας διὰ τὴν φιλοξενίαν, ἐπὶ διαλέξεις, αἱ ἑξῆς:

- 1) Ὁ κ. Φ. Κουκουλῆς ἀνεκοίνωσε Βυζαντινῆς ὑποθέσεως διήγημά του ὑπὸ τὸν τίτλον ὁ Ἄρχων Καλόθετος.
 - 2) Ὁ κ. Π. Τρεμπέλας ὠμίλησε περὶ τοῦ Χριστοῦ τῶν ἁγίων Γραφῶν καὶ τῶν ἱερῶν Συνόδων.
 - 3) Ὁ κ. Νικόστρατος Καλομενόπουλλος περὶ σελίδων ἐκ τῆς διπλωματίας τοῦ Βυζαντίου.
 - 4) Ἡ Δεσποινὶς Ἑλλη Ἀποστολίδου περὶ Μονεμβασίας.
 - 5) Ὁ κ. Ἐμμανουὴλ Πεζόπουλος περὶ τῆς οὐκωπτικῆς ποιήσεως τῶν Βυζαντινῶν.
 - 6) Ὁ κ. Γεώργιος Ἀρβανιτάκης περὶ Ἑβραϊκῶν μνημείων περὶ τὴν Ἱερουσαλήμ.
- καὶ 7) Ὁ κ. Φ. Κουκουλῆς περὶ ἑνὸς μὲ Βυζαντινὰς παραστάσεις μενσαλίου.

Ἐκδρομαὶ δ' ἐγένοντο 1) εἰς ὄσιον Λουκᾶν καὶ Σκριποῦν, ἔνθα περὶ τῶν μνημείων ὠμίλησεν ὁ κ. Γ. Σωτηρίου 2) εἰς Μέγα Σπήλαιον καὶ ἁγίαν Λαύραν, ἐρμηνεύοντος τοῦ κ. Ἀναστασίου Ὁρλάνδου 3) εἰς Καταπολιανὴν καὶ μονὴν Λαγκοβάρδας τῆς Πάρου, ἔνθα περὶ μὲν τῆς πρώτης ὠμίλησεν ἡ κυρία *Εἰρήνη Χριστοδουλοπούλλου*, περὶ δὲ τῆς δευτέρας ὁ κ. Φ. Κουκουλῆς 4) εἰς τὴν ἐν Σαλαμῖνι μονὴν τῆς Φανερωμένης, περὶ ἧς ὠμίλησεν ὁ κ. Δ. Πάλλας, 5) εἰς τὴν μονὴν ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Κυνηγοῦ τῶν Φιλοσόφων, περὶ ἧς εἶπε τὰ δέοντα ὁ κ. Φ. Κουκουλῆς καὶ 6) εἰς Καλύβια Κουβαρᾶ καὶ Λαυρεωτικὸν Ὀλυμπον, περὶ τῶν ἐκκλησιῶν τῶν ὁποίων ὠμίλησεν ὁ κ. Ἀν. Ὁρλάνδος.

Ἐπωφελομένη δ' ἡ Ἑταιρεία τῆς κατὰ τὰς ἐκδρομὰς διελεύσεως τῶν μελῶν της ἐκ τόπων, ἐν οἷς διεδραματίσθησαν σπουδαῖα ἱστορικὰ γεγονότα, παρεκάλεσε τὴν μὲν κυρίαν Αἰμιλίαν Σάρου νὰ ὀμιλήσῃ ἐπὶ τόπου περὶ τῆς μάχης τῆς Χαιρωνείας, τὸν δὲ ναύαρχον κύριον Ι. Θεοφανίδην περὶ τῆς ναυμαχίας τῆς Σαλαμῖνος, ὅπερ καὶ ἐγένετο.

Πάντας τοὺς ἀνωτέρω ἡ Ἑταιρεία θερμῶς εὐχαριστεῖ διὰ τὴν πολῦτιμον αὐτῶν ὑπὲρ τοῦ ἔργου της συνδρομὴν.

Ἡ Ἑταιρεία, καθ' ὃ εἶχε καθῆκον, ἐνδιεφέρθη καὶ πάλιν περὶ τῆς συντηρήσεως τῶν μνημείων τοῦ Μυστρᾶ, χαίρουσα δὲ διότι ἠὔξήθη τὸ διὰ τὰς ἐκεῖ ἀνασηλώσεις κονδύλιον, πέποιθεν ὅτι ἐν λίαν προσεχεῖ μέλλοντι γενναιότερα θὰ ἐκδηλωθῇ ἡ ὕλικὴ ὑποστήριξις τοῦ κράτους ὑπὲρ τῶν τόσον πολυτίμων μνημείων.

Ἡ ἀνελλιπὴς δημοσίευσίς τῆς ἡμετέρας Ἐπετηρίδος παρέσχεν εἰς τὴν

Ἑταιρείαν τὴν εὐχαρίστησιν νὰ ἔλθῃ κατὰ τὸ 1931 εἰς ἐπικοινωνίαν καὶ μὲ νέα ἐπιστημονικὰ ἰδρύματα, καὶ δὴ μὲ τὸ ἐν Πράγα Σλαβικὸν Ἰνστιτοῦτον καὶ τὸ ἐν Ρώμῃ Pontificium institutum orientalium studiorum, μεθ' ὧν καὶ ἀντήλλαξε τὸ περιοδικὸν τῆς. Ὅλοϊον τὸ ἐντεῦθεν προκῦπτον ἐπιστημονικὸν κέρδος πᾶς τις νοεῖ.

Τὸ Δ. Συμβούλιον τῆς Ἑταιρείας ἡμῶν φρονοῦν ὅτι καθῆκον εἶχεν αὕτη νὰ διαμαρτυρηθῇ διὰ τὰ καταπιεστικά μέτρα τὰ λαμβανόμενα κατὰ τοῦ Κυπριακοῦ λαοῦ τοῦ οὐδὲν ἄλλο ζητοῦντος ἢ τὸ πολιτιμότητον τῶν ἀγαθῶν, τὴν ἔλευθερίαν, διεμαρτυρήθη πρὸς πάντα τὰ ἐν τῷ κόσμῳ ὁμοειδῆ σωματεῖα, καὶ δὴ τὰ Ἀγγλικά, καὶ ἐζήτησεν, ἵνα ταῦτα συνηγορήσωσιν ὑπὲρ τῆς ἐθνικῆς ἀποκαταστάσεως λαοῦ ἱστορικοῦ διαδραματίσαντος ἐνεργὸν πρόσωπον εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ πολιτισμοῦ.

Ἡ ἐπέκτασις τῆς δράσεως τῆς Ἑταιρείας, ἀποτέλεσμα τῆς αὐθορμήτου ὑποστηρίξεως τῆς Ἑλληνικῆς κοινωνίας τῆς μετὰ μεγάλου ἐνδιαφέροντος παρακολουθούσης τὴν δρᾶσίν τῆς, καθιστᾷ ἀναγκαίαν τὴν στέγασιν αὐτῆς εἰς ἴδιον οἰκοδόμημα. Τὴν πληρώσιν τῆς ἀνάγκης ταύτης καὶ τὸ τέως, ἀλλὰ καὶ τὸ νῦν Διοικητικὸν Συμβούλιον συντόμως ἐπεδίωξε, χωρὶς νὰ φθάσῃ, δυστυχῶς, εἰς τελικά ἀποτελέσματα. Τοῦτο ὅμως δὲν ἐμποδίζει αὐτὸ ἀπὸ τοῦ νὰ ἐπικαλεσθῇ καὶ πάλιν τὴν πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ὑποστήριξιν τῶν τε μελῶν του ὡς καὶ παντὸς φίλου τῶν Βυζαντινῶν Σπουδῶν.

Κατὰ τὸ 1931 ὁ ἀριθμὸς τῶν τακτικῶν ἡμῶν μελῶν ἠῤῥῆθη κατὰ τεσσαράκοντα καὶ ἕξ, εἵχομεν ὅμως τὸ ἀτύχημα κατὰ τὸ αὐτὸ διάστημα νὰ ὑποστῶμεν σοβαρὰς ἀπωλείας. Ἐν πρώτοις ἐξεμέτρησε τὸ ζῆν ὁ τέως πρόεδρος τῆς Ἑταιρείας ἡμῶν Παναγιώτης Καλογερόπουλλος, ἀνὴρ, εἰς τὰς ἀόκνους προσπαθείας τοῦ ὁποίου πλεῖστα αὕτη ὀφείλει. Οὐδέποτε θὰ λησμονήσωμεν τὸ ἀκοίμητον ἐνδιαφέρον τοῦ ἀνδρός, ὅστις, παρὰ τὴν ἡλικίαν του, ἦτο πάντοτε πρόθυμος νὰ σπεύδῃ παντοῦ ὅπου ἐνόμιζεν ὅτι θὰ ὠφελήσῃ τὴν Ἑταιρείαν.

Ἡ προεδρεία τοῦ ἀοιδίμου Παναγιώτου Καλογεροπούλλου θὰ μείνῃ μία τῶν σημαντικωτέρων περιόδων τοῦ βίου τῆς Ἑταιρείας ἡμῶν, δι' ἣν ὁ θάνατός του ὑπῆρξε δεινὸν πλήγμα. Καὶ λυπεῖται τὸ Δ. Συμβούλιον ἔτι μᾶλλον, διότι δὲν ἐπρόφθασεν, ὡς εἶχεν ἀποφασίσει, ν' ἀνακηρύξῃ κατὰ τὴν γενικὴν συνέλευσιν τοῦ ἔτους τούτου ἐπίτιμον πρόεδρον τῆς Ἑταιρείας τὸν μεταστάντα, τὸ ὄνομα τοῦ ὁποίου μετ' ἐγκωμίων θ' ἀναφέρεται.

Οὐδ' ὑπῆρξε μικρότερον τὸ πένθος ἡμῶν ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ ταμίου τῆς Ἑταιρείας Γεωργίου Τριπάλδου, ὅστις, ἐφ' ὅσον ἦτο ὑγιής, ὑπῆρξεν ἐν τῶν στηριγμάτων αὐτῆς μετ' ἐνδιαφέροντος ἐξαιρετικοῦ παρακολουθῶν τὴν δρᾶσίν τῆς. Ἔστω αἰωνία ἡ μνήμη του.

Ἄλλὰ καὶ τρίτου ἐγκρίτου μέλους τῆς τὴν ἀπώλειαν ἐθρήνησεν ἡ Ἑταιρεία κατὰ τὸ διαρρεῦσαν ἔτος, τοῦ ναυάρχου Μιχαὴλ Γούδα, ὅστις λάτρης ὦν

τῶν Βυζαντινῶν Σπουδῶν καὶ γνώστης τῶν Βυζαντινῶν ναυτικῶν πραγμάτων ἐγένετο εἰς τῶν ἐγκρίτων συνεργατῶν τῆς Ἐπετηρίδος ἡμῶν. Περὶ τῆς ὑποστηρίξεως, ἣν ὁ ἀοιδίμος ἀνὴρ παρέσχεν εἰς τὰς Βυζαντινὰς μελέτας θὰ δοθῆ ἀναμφιβόλως εὐκαιρία νὰ γραφῶσιν ἀλλαχοῦ πολλά.

Ἔσχομεν ἐπ' ἴσης τὸ ἀτύχημα νὰ ἴδωμεν ἀποσπώμενον τοῦ ἡμετέρου κύκλου τὸν μετὰ πολλοῦ ζήλου παρακολουθοῦντα τὸ ἔργον ἡμῶν, τὸν ἀθόρυβον ἐργάτην τῶν γραμμάτων καὶ τὸν ἐθνικὸν ἄνδρα Ἀριστόδημον Σοφιανόν, οὗτινος ἡ ἀνάμνησις καὶ εἰς ἄλλους κύκλους καὶ εἰς τὸν ἡμέτερον θὰ μείνῃ σεβαστὴ καὶ ἀγήρω.

Τὸν θλιβερὸν κατάλογον κλείομεν μὲ τὴν ἔκφρασιν τῆς βαθυτάτης ἡμῶν λύπης ἐπὶ τῷ θανάτῳ προσφιλῶν ἐταίρων μας, τῶν ἀοιδίμων Ἀλκιβιάδου Τσακμάκη, Νικήτα Παπακωνσταντίνου καὶ Σταματίου Πεζᾶ.

Ἡ βιβλιοθήκη τῆς Ἑταιρείας μας ηὐξήθη ἐφέτος κατὰ σημαντικὸν ἀριθμὸν τόμων χάρις εἰς τὸ ἐνδιαφέρον πολλῶν μελῶν ἡμετέρων καὶ ξένων, ἅτινα ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ καὶ πάλιν θερμῶς εὐχαριστοῦμεν. Ἐπιθυμοῦντες δὲ καὶ ἡμεῖς νὰ φανῶμεν χρήσιμοι εἰς τινὰς βιβλιοθήκας καὶ ἰδρύματα μὴ δυνάμενα ἐξ ἰδίων πόρων ν' ἀγοράσωσι τὴν σειρὰν τῆς Ἐπετηρίδος μας, τὴν ἐδωρήσαμεν εἰς αὐτά, κατ' αἴτησίν των.

Τὰ οἰκονομικὰ τῆς Ἑταιρείας ἡμῶν, ἐξελίχθησαν κατὰ τὸ 1931 κανονικῶς καὶ ἱκανοποιητικῶς, ὡς ἀπέδειξεν ὁ ἔλεγχος τῆς διαχειρίσεως ὁ γενόμενος ὑπὸ τῶν ἐλεγκτῶν κυρίων Γ. Στυλιανοπούλλου καὶ Σπυρ. Βαρδάκη, μετὰ τὴν τακτοποίησιν τῶν τοῦ ἔτους λογιστικῶν βιβλίων.

Κατὰ τοῦτον οἱ λογαριασμοί, οἵτινες εὐρέθησαν ἐν πλήρει τάξει, ἐβεβαίωσαν ἔσοδα μὲν δραχμὰς 146.695.45, ἔξοδα δὲ δραχμὰς 44.370.50.

Διὰ τὴν τακτοποίησιν τῶν ἐπισφαλῶν παλαιῶν συνδρομῶν μέχρι τέλους τοῦ ἔτους 1930 ἠναγκάσθημεν ν' ἀποσβέσωμεν τὸ ποσὸν δραχμῶν 23.505. Κατόπιν τῶν ἀνωτέρω μετεφέραμεν ἐκ τῶν καθαρῶν ἐσόδων ποσὸν δραχμῶν 20.116.55 εἰς λογαριασμὸν κεφαλαίου, ὅπερ στρογγυλοποιηθὲν συμποσοῦται ἤδη εἰς δραχμὰς 250.000, παραμένει δὲ ὑπόλοιπον ἐσόδων εἰς νέον δραχμὰς 58.703.40. Ἐπ' ἴσης τὸ ποσὸν μετρητῶν δραχμῶν 62.688.90 τὸ εἰς χεῖρας τοῦ ἀοιδίου Γ. Τιπάλδου, τὸ ἀναγραφὲν εἰς τὸν ἰσολογισμόν μας τοῦ προηγούμενου ἔτους 1930 ἠναγκάσθημεν νὰ μεταφέρωμεν εἰς χρεωστικὸν προσωπικὸν λογαριασμόν.

Τοιαῦτα τὰ κατὰ τὸ 1931 ὑπὸ τοῦ Δ. Συμβουλίου τῆς Ἑταιρείας ἡμῶν πεπραγμένα.

Ὁ Γραμματεὺς

Ὁ Πρόεδρος

ΦΑΙΔΩΝ Ι. ΚΟΥΚΟΥΛΕΣ

Κ. ΔΥΟΒΟΥΝΙΩΤΗΣ

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΒΥΖΑΝ

ΓΕΝΙΚΟΣ ΙΣΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΧΡΗΣΕΩΣ 1 ΙΑΝΟΥΑ

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟΝ	ΔΡΑΧ.
<i>Ταμείον.</i>	
Τὰ εἰς χεῖρας τοῦ κ. Ταμίου μετρητὰ	23.708.—
<i>Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος (Δ. σμὸς Καταθέσεων).</i>	
Ἵπόλοιπον κατὰ τὴν 31/12/931	68.679.—
<i>Προσωρινοὶ Δ. σμοί.</i>	
Ἐκκρεμὲς ποσὸν Διαχειρίσεως τοῦ ἀποβιώσαντος Γεωργ. Ε.	
Τυτλάδου εἰς μετρητὰ	62.688.90
<i>Χρεώγραφο.</i>	
15 Ὅμολογίαι Ἐθν. Δαχ. Δανείου 6 1/2 % 1922 Δρ. 1.125.—	
15 „ „ „ „ 6 % 1926 „ 1.050.—	2.175.—
<i>Ἐπετηρίδες.</i>	
Ἄξια διαθέσιμων Σωμάτων Ἐπετηρίδων Ἐταιρείας Βυζαντινῶν Σπουδῶν Δρ. 100.000.—	
Ποσὸν προπληρωθὲν ἐναντι ἐκτυπωτ. Ἡ' τόμου „ 35.000.—	135.000.—
<i>Βιβλιοθήκη</i>	
Ἄξια διαφόρων Συγγραμμάτων	1.500.—
<i>Σήματα Ἐταιρείας.</i>	
Ἄξια Σημάτων (κονκάρδες) 125 ᾤπρὸς 20	2.500.—
<i>Ἵλικά διάφορα.</i>	
Τσιγγογραφήματα, πλάκες κλπ.	12.452.50
	308.703.40

ΑΝΑΛΥΣΙΣ ΜΕΡΙΔΟΣ

ΕΞΟΔΑ (Δοῦναι)

<i>Προμήθειαι.</i>	
Πληρωθέντα δι' εἰσπρακτρα	7.505.50
<i>Γενικά Ἐξόδα Διαχειρίσεως.</i>	
Μισθοὶ καὶ ἀμοιβαὶ Δρ. 32.550.—	
Ἐντυπα καὶ γραφικὴ ὕλη „ 4.071.—	
Δημοσιεύσεις εἰς ἑφημερίδας „ 200.—	36.821.—
Ἀπόσβεσις παλαιῶν καθυστερουμένων συνδρομῶν	23.505.—
Διάφορα	44.—
	67.875.50
Ποσὸν μεταφερόμενον εἰς Κεφάλαιον	20.116.55
Ἵπόλοιπον Κερδῶν εἰς νέον	58.703.40
	146.695.45

Σημ. Καθυστερούμεναι Συνδρομαὶ 1931 ἐν δῶλ Δραχ. 13.540.—

ΤΙΝΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ

ΡΙΟΥ 1931 ΜΕΧΡΙ 31 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1931

ΠΑΘΗΤΙΚΟΝ	ΔΡΑΧ.
<i>Κεφάλαιον.</i>	
Τὸ σχηματισθὲν Κεφάλαιον κατὰ τὴν τακτοποίησιν τῶν Λογαριασμῶν Δρ. 229.883,45	
Τὰ μεταφερόμενα ἐκ τῆς μερίδος «Κέρδη καὶ Ζημίαι» » 20.116,55	250.000.—
<i>Κέρδη καὶ Ζημίαι.</i>	
Ἐπίλοιπον ἀφιέμενον εἰς Νέον	58.703,40
	308.703,40

« ΚΕΡΔΗ ΚΑΙ ΖΗΜΙΑΙ »

ΕΣΟΔΑ (Λαβεῖν)

Εἰσπράξεις ἐκ Συνδρομῶν	40.718.—
» » Δωρεῶν	46.500.—
» » πωλήσεως Ἐπετηρίδων	56.006.—
» » Σημάτων (κονκάρδες)	280.—
Τόκοι ἐκ καταθέσεων κλπ.	2.611,85
Διαφορὰ ἐκ βιβλίων Βιβλιοθήκης	579,60
	146.695,45

Ἀθήναι 31 Ἰανουαρίου 1932.

Ὁ Ταμίης
ΒΑΣ. Π. ΛΑΜΠΙΚΗΣ

Ἐπὶ τοῦ Λογιστικοῦ
Θ. Γ. ΓΑΛΑΝΗΣ